

næste almindelige Lovforslag, der om Meddelelse af Indfødsret bliver Rigsdagen forelagt af Regeringen. Spørger man derimod, om jeg mener, at vi i denne Session skulle votere en Lov, hvorved der gives Bergman Indfødsret, saa svarer jeg Nei, og kan henholde mig til hvad der allerede ved Sagens indledende Behandling udførligen blev ytret om dette Punkt. Vi skulle ikke gjøre det, fordi vi bør holde fast ved det Princip, at dette Slags Sager ikke skal gjøres til Gjenstand for Initiativ fra enkelte Rigsdagsmands Side, undtagen hvor der i alt Fald maatte være ganske særegne Omstændigheder tilstede, navnlig, at der anses over, at Ministeriet formeentligen har nægtet de Vedkommende deres lovlige Ret. Noget Saadant foreligger imidlertid ikke her. Jeg veed iøvrigt meget vel at vurdere den Interesse, som Lodsoldermand Bergman har vist, for snarest muligt at komme i Besiddelse af Indfødsret; det fortjener al Noes, at han sætter Pris paa at kunne deeltage i Valgrettens Udøvelse ved de næste Folkethingsvalg; men at det, at Bergman ved disse Valg kan komme til at afgive sin Stemme, skulde være af en saa paatrængende Vigtighed, at der desaaarsag skulde være skjellig Grund til nu at lade en særlig Lov udfomme, hvorved der meddeles ham Indfødsret, det kan jeg dog sandeligen ikke indsee, og jeg maa endnu kun tilføie dette One, at, hvis Thinget tog en modsat Bestemmelse, saa foreskommer det mig at være Uret, hvad vi forleden Dag vedtog med Hensyn til et Lovforslag, som af en anden æret Rigsdagsmand var indbragt om Indfødsrets Meddelelse. Dette Forslag var stillet i den rette Form og gik ud paa, at Indfødsret skulde meddeles en Mand paa Lolland, saavidt jeg husker, ved Navn Dopperländer. Forslagsstilleren udtalte sig udførligt om denne Mand's Qualificationer, og han maatte vistnok erkendes, i alle Henseender at være fuldkommen qualificeret til at opnaae Indfødsret, ligesom han ogsaa ganske vist vil komme med den næste Gang. Sagen blev imidlertid afvist, fordi Thingets Fleertal fandt, at man burde holde paa den nyligt berørte Grundsatning for dette Slags Sagers Behandling; nærværende Sag, som var for den

samme Dag, gik derimod videre, fordi der var indblandet noget Uklart, idet Lovforslaget gik ud paa en Anerkjendelse af Indfødsret, og det derpaa fandtes hensigtsmæssigt, at Sagen foreløbigen blev nærmere prøvet af et Udvalg. Hvis nu det ærede Thing antager, at vi ikke bør anerkjende eller engang i en passende Form kunne anerkjende Indfødsret for Lodsoldermand Bergman, Noget, som, endog uden Hensyn til Rigtigheden eller Urigtigheden af de af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Krieger) opstillede Doctriner, maa være indlysende, naar det i alt Fald ikke kan siges at være utvivlsomt, at Bergman virkelig allerede har Indfødsret — og der altsaa kun bliver det Spørgsmaal tilbage, om der da er tilstrækkelig Grund til at votere en Lov, hvorved denne Ret nu tilstaaes ham, saa mener jeg, at Sagen befinder sig paa det selvsamme Standpunkt, som Tilfældet var med det af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds indbragte Forslag. Dette sidste Forslag nægtede vi, som sagt, Fremme, og, naar vi ikke ville gjøre en vilkaarlig Forskjel paa de forskellige Personer og Sager, saa maa vi her gaae den samme Vej, altsaa heller ikke fremme denne Sag videre, men lade Bergman, ligesom Dopperländer, vente til næste Gang.

Barfod: For at den ærede Rigsdagsmand for Frederiksværk (Madvig) ikke paa ny skal beskylde mig for Paatrængenhed, skal jeg fatte mig saa kort som muligt. Jeg skal da takke den ærede Ordfører for, at han har gjort opmærksom paa, at den af mig paapegede Trykfeil ikke findes eet Sted, men flere Steder. Jeg har her samtlige Documenter, Sagen vedkommende, og den ærede Ordfører vil vistnok minde, at der er to Ansøgninger fra Lodsoldermand Bergman, en Mængde Erklæringer osv., men hans Navn skrives stedse „Bergman“, med eet „n“, og det er altsaa en Trykfeil, naar det i Betænkningen er skrevet med to „n“r. Naar endvidere den ærede Ordfører giver en Fortolkning af en Yttring i Ansøgningen, saa er det ganske vist, at, saaledes som denne Yttring staaer i Betænkningen, løsreven fra hele sin Sammenhæng, tjener den meget godt for en eenfaldig juridisk Fremstilling til at godtgjøre, at Lodsoldermand Bergman skulde have